

Баллада о прокуренном вагоне

Александр Кочетков

- Как больно, милая, как странно,
Сроднясь в земле, сплетаясь ветвями,-
Как больно, милая, как странно
Раздваиваться под пилой.
Не зарастёт на сердце рана,
Прольётся чистыми слезами,
Не зарастёт на сердце рана -
Прольётся пламенной смолой.

- Пока жива, с тобой я буду -
Душа и кровь нераздвоимы,-
Пока жива, с тобой я буду -
Любовь и смерть всегда вдвоём.
Ты понесёшь с собой повсюду -
Не забывай меня, любимый,-
Ты понесёшь с собой повсюду
Родную землю, милый дом.

- Но если мне укрыться нечем
От жалости неисцелимой,
Но если мне укрыться нечем
От холода и темноты?
- За расставанием будет встреча,
Не забывай меня, любимый,
За расставанием будет встреча,
Вернемся оба - я и ты.

- Но если я безвестно кану -
Короткий свет луча дневного,-
Но если я безвестно кану
За звёздный пояс, в млечный дым?
- Я за тебя молиться стану,
Чтоб не забыл пути земного,
Я за тебя молиться стану,
Чтоб ты вернулся невредим.

בְּלַדָּה לִקְרֹזָן הַמַּתְנָגָדָה

אל-כְּסֶנֶת קֹצֵטְקוֹב

כל-כֶּד קְשָׁה, אֲהוֹבָתִי, לִי
בְּעַנְפִּינוּ בְּמַקְלָעָת,
כֶּל-כֶּד מִזְרָח, אֲהוֹבָתִי, לִי
לְהִיחְצֹות כְּאֵן בְּמַסּוֹרָה.
"לֹא יַצְטַמֵּה פְּצָעִים" – אָמָרִי לִי;
הַמִּקְדָּמָה טִיהוֹר רָגֻעָת.
"לֹא יַצְטַמֵּה פְּצָעִים", – אָמָרִי לִי;
גַּנְזָוֶל בְּזִקְפָּת שָׂרֵף הָאוֹר.

- עד שָׁאַחֲרָה אִיתָךְ נוֹתְרָה -
נְפָשֵׁי מִקְדָּם אֵינֶה גְּפַרְקָת.
עד שָׁאַחֲרָה אִיתָךְ נוֹתְרָה -
מוֹתִי וְאַחֲבָה יְחִיקָוּ.
אַתָּה תִּישָׁא כָּאֵשׁ בּוּעָרָת,
אַל תִּשְׁבַּחַנִּי שֵׁם בְּלִי נְזָר,
אַתָּה תִּישָׁא כָּאֵשׁ בּוּעָרָת
אַתָּה מַולְדִּתְנוּ שְׁנָאָהָב.

- מִהְקְרִירּוֹת שְׁלָה אַלְמָת
מַי יִסּוּגֵל לְהַסְתִּירָנִי,
מִהְקְרִירּוֹת שְׁלָה אַלְמָת,
מְרַחְמָנוֹת בְּלִתִּי רְפּוֹאַת?
אַחֲרִי פְּרִיקָה פְּגִישָׁה מוֹגַשָּׂת.
הָוּ, אֲהֹבִי, אַל תִּשְׁבַּחַנִּי!
אַחֲרִי פְּרִיקָה פְּגִישָׁה מוֹגַשָּׂת –
נְשׁוּבָה שְׁנִינוּ לְתִמְיד!

- וְאִם עַלְיוִי פְּתָאָום לְשִׁכּוּעַ
בְּקָאָב שְׁמָמָשׁ כִּיּוֹרְךָ?
וְאִם עַלְיוִי פְּתָאָום לְשִׁכּוּעַ
מַעַל עַשְׁן חַלְבִּי?
- אֲגִיד לְךָ תְּפִילַת מְרוֹגָעָ
שְׁלָא תִּשְׁבַּח דָּרְכֵי מַוְלִיקָת.
אֲגִיד לְךָ תְּפִילַת מְרוֹגָעָ
כְּדִי שְׁתַׁשּׂוֹב לִי, אֲהֹבִי!

Трясясь в прокуренном вагоне,
Он стал бездомным и смиренным,
Трясясь в прокуренном вагоне,
Он полуплачал, полуспал,
Когда состав на скользком склоне
Вдруг изогнулся страшным креном,
Когда состав на скользком склоне
От рельс колеса оторвал.

בתוֹךְ רַכֶּבֶת מִתְנָדְגָּדָת
גַּהֲיָה קֹזֵר וּשְׁפֵל הַרּוֹת.
בתוֹךְ רַכֶּבֶת מִתְנָדְגָּדָת
חַצִּי-גַּרְדָּם, חַצִּי-חַשְׁבָּ...
כַּשְׁעַל אֲדָמָה רֹועַת
אוֹ הַתְּעַקְּם קָרוֹן פָּגּוּעַ,
כַּשְׁמָאָקָמָה רֹועַת
נִימָקְ קָרוֹן אֶת גַּלְגָּלוֹ...

Нечеловеческая сила,
В одной давильне всех калеча,
Нечеловеческая сила
Земное сбросила с земли.
И никого не защитила
Вдали обещанная встреча,
И никого не защитила
Рука, зовущая вдали.

הַלְּכָה שְׁעוֹד לֹא רְאָיוּה
דָּרָס, הַשְׁמִיד אֶת מָה שְׁבָא לֹן.
הַלְּכָה שְׁעוֹד לֹא רְאָיוּה
מַחְקָה חַיִּי הַאֲדָמָה.
וּבְרִיחּוֹק לֹא הַצִּילְיוֹהוּ,
(לִמְרוֹת שְׁהַמִּפְגָּשׁ נִשְׁבָּע לֹז),
וּבְרִיחּוֹק לֹא הַצִּילְיוֹהוּ
קִידָּ, הַלְּבָב וְהַנְּשָׁמָה...

С любимыми не расставайтесь!
С любимыми не расставайтесь!
С любимыми не расставайтесь!
Всей кровью прорастайте в них,-
И каждый раз навек прощайтесь!
И каждый раз навек прощайтесь!
И каждый раз навек прощайтесь,
Когда уходите на миг!

בֵּין עַצְמָכֶם נָא אֶל תְּפִרְיוֹן,
בֵּין עַצְמָכֶם נָא אֶל תְּפִרְיוֹן,
בֵּין עַצְמָכֶם נָא אֶל תְּפִרְיוֹן –
בְּךָם עַמּוֹק תְּחַאְחַדוּ.
וְכֹל פָּעָם "לֹעֵד" מְגִידּוֹ,
וְכֹל פָּעָם "לֹעֵד" מְגִידּוֹ,
וְכֹל פָּעָם "לֹעֵד" מְגִידּוֹ,
כַּשְׁלִרגָּעָת יִפְרָדוּ!..